

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 24353/2024
08.05.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Јасмине Симовић, Радославе Мађаров, Јелице Бојанић Керкез и Зорице Булајић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Весна Живковић адвокат из ..., против тужене Републике Србије, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Зајечару, Града Зајечара, кога заступа Правобранилац града Зајечара, ББ из ..., чији је пуномоћник Саша Милетић адвокат из ..., ВВ из ..., чији је пуномоћник Снежана Милетић адвокат из ... и ГГ из ..., чији су пуномоћници Саша Милетић и Снежана Милетић адвокати из ..., ради утврђења права својине, одлучујући о ревизији тужене ГГ изјављеној против решења Вишег суда у Зајечару Гж 692/24 од 09.10.2024. године, у седници одржаној дана 08.05.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужене ГГ изјављеној против решења Вишег суда у Зајечару Гж 692/24 од 09.10.2024. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене ГГ изјављена против решења Вишег суда у Зајечару Гж 692/24 од 09.10.2024. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Зајечару Гж 692/24 од 09.10.2024. године, ставом првим изреке, укинута је решење Основног суда у Зајечару П 517/22 од 04.07.2024. године. Ставом другим изреке, преиначено је решење о трошковима поступка из става четвртог изреке пресуде Основног суда у Зајечару П 517/22 од 07.10.2022. године, чији је саставни део решење о исправци под истим пословним бројем од 15.08.2023. године тако што је обавезан тужилац да туженима ББ, ВВ и ГГ поред досуђеног износа од 49.300,00 динара сваког понаособ на име трошкова парничног поступка исплати износ од по још 11.450,00 динара. Ставом трећим изреке, одбијен је захтев пуномоћника тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка. Ставом четвртим изреке, обавезан је тужилац да туженима ББ, ВВ и ГГ сваком понаособ на име трошкова другостепеног поступка исплати износ од по 21.800,00 динара.

Против правноснажног решења донетог у другом степену – става другог и четвртог изреке, тужена ГГ је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права, на основу члана 404. ЗПП (посебна ревизија) са предлогом да се о ревизији одлучи ради уједначавања судске праксе у односу на правилну примену одредаба ЗПП.

По оцени Врховног суда, у конкретном случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе као ни ново тумачење права. Предмет тражене правне заштите је одлука о трошковима поступка коју суд доноси на основу успеха парничних странака и предузетих радњи у поступку у сваком конкретном предмету, применом процесног закона, а неправилна примена процесног закона представља битну повреду одредаба парничног поступка која није разлог за изјављивање посебне ревизије.

Из изнетих разлога, на основу члана 404. ЗПП одлучено је као у првом ставу изреке.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 420. став 6. ЗПП, Врховни суд је оценио да ревизија тужене није дозвољена.

Одредбом члана 420. став 1. ЗПП, прописано је да странке могу да изјаве ревизију против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан, док је ставом 2. истог члана закона, прописано да ревизија против решења из става 1. овог члана није дозвољена у споровима у којима не би била дозвољена ревизија против правноснажне пресуде.

Одредбом члана 28. став 1. ЗПП је прописано да се, ако је, између осталог, за утврђивање права на изјављивање ревизије меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима само вредност главног захтева, док се према члану 2. истог члана не узимају у обзир, између осталог, трошкови поступка ако не чине главни захтев.

У конкретном случају ревизија је изјављена против решења којим је одлучено о трошковима поступка, што у овој правној ствари не представља главни захтев већ споредно потраживање, због чега ревизија тужене није дозвољена. У поступку по ревизији против одлуке о трошковима поступка не примењује се одредба члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП, којом је прописано да је ревизија увек дозвољена када је другостепени суд преиначио другостепену пресуду и одлучио о захтевима странака.

Због изнетог, на основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у другом ставу изреке.

Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.

За тачност отправака
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић